

**Overdenking op Zondag 20 november 2016 om 11.00 uur te Commugny
In de Eredienst tot Bevestiging als predikant van de Protestantse Kerk in
Nederland (PKN) van drs Frans Bouwen en zijn intrede bij de
Nederlandse protestantse Gemeente rond het Meer van Genève (NPG)**

Overdenking door ds. Frans Bouwen, na de Bevestiging en Aanvaarding door de gemeente

Lezingen Exodus 3:13-15 ; Johannes 20 : 19-22; 1 Kor 15: 12-17, 20

Gemeente van Christus,
...het heeft even geduurd voordat ik voor uw ogen in het ambt bevestigd mocht worden. Een kleine 40 jaren, maar dat gebeurt wel meer, vooral in de Bijbel! U, gemeente, inclusief mijn dierbare dochters, naaste familie en vrienden, U allen bent er welkome getuigen van; ik kan dit alles alleen maar doen in goede, dankbare herinnering aan mijn lieve, overleden vrouw Karin, aan mijn overleden vader en schoonouders, en uiteraard in gedachte aan mijn moeder die door haar hoge leeftijd helaas afwezig is. Het is nu dan ook met grote vreugde en dankbaarheid dat ik mijn intrede als uw predikant mag doen.

Vorige maand eindigde ik mijn preek met de tekst die wij zojuist uit de Eerste Korinthebrief van de apostel Paulus hebben gelezen: '...maar als Christus niet is (op)gewekt, leeg dan (ook) de verkondiging van ons, leeg ook het geloof van jullie', staat er letterlijk. Deze tekst heeft mij altijd geïntrigeerd. Want, laten we eerlijk zijn, als je deze tekst leest en hoort na zo'n kleine 2000 jaren dan kun je dit toch niet meer geloven - dit is eigenlijk alleen maar níet meer te geloven, laat staan dat het ooit waar heeft kunnen zijn. Het is ongelooflijke materie, onbegrijpelijk, niet te vatten! Hoogstens een soort Harry Potter-achtig sprookje! Hebben die discipelen en apostelen van toen, met name die Paulus, toch niet een beetje teveel gefantaseerd over die bijzondere Man van Nazareth Jezus die wel in hun midden heeft bestaan? Maar 't ongelooflijke is dat alle getuigen van toen, al die discipelen en apostelen, zij hadden iets van een totale vernieuwing, een totale verandering ervaren nadat zij in ontmoeting waren gekomen met die Opgewekte, Opgestane Jezus, de Christus. Die was wel Dezelfde, maar niet Hetzelfde, en dát na zijn marteldood. Het leek wel of zij binnen hun eigen dagelijkse wereld in een nieuwe wereld terecht waren gekomen, en dat allemaal door die herschenen, verschenen Heer. Volgens alle getuigen had die nota bene de dood overwonnen! Het ging die getuigen daarbij helemaal niet zozeer over hoe en wat van de Opstanding, hoe en wat er precies gebeurd was, maar wel om dát het gebeurd was. En de apostel Paulus was daar zeer stellig in.

Nu had Paulus gehoord dat in zijn kleine eerste christengemeente te Korinthe - net zo groot als onze NPG - dat sommigen het hoe en wat en ook dát van Opstanding van doden sowieso in twijfel trokken en dat dus ook een Jezus Christus niet opgestaan of opgewekt kon zijn. Allemaal fantasie en projectie!, zeiden mensen van toen en zeggen mensen van nu. En wat doet Paulus? Hij draait in wezen alle argumentatie rond de Opstanding om; want hij zag dat de kern van zijn verkondiging, dat het hele Evangelie - zo broos ontstaan en opgerezen uit de coulissen van de Thora, de Psalmen en de Profeten - hij zag dat dit in groot zo niet onafwendbaar gevaar was, en hij zag ook dat het totaal nieuwe van de betekenis van Jezus' Christus Opstanding zijn kracht zou kunnen verliezen, net als bij zout; dat zou wel goed zijn tegen de hoge bloeddruk, minder zout, maar Bijbels gesproken:... als t zout zijn kracht verliest, waarmee zou het dan gezouten moeten worden, om het met Jezus te zeggen. Dat wilde

Paulus duidelijk maken, midden in deze wereld, onze wereld, die van Korinthe en van Commugny! Dit totaal nieuwe van de Opwekking moest zijn intrede gaan doen in onze wereld als een nieuwe baanbrekende werkelijkheid; het ging Paulus om die ontdekking, ja om die ontsluiting daarvan, met Jezus Christus begonnen, met Hem door God opgewekt als eersteling; het was letterlijk nieuwe toekomst als muziek, nieuwe toekomstmuziek; dat moet klinken! ... Muziek .. door God in de mens ontworpen!

Misschien mag ik het daarom het beste vergelijken met de negende symfonie van de Tsjechische componist Antonin Dvorak getiteld 'Uit de Nieuwe Wereld'. Toen Dvorak in 1892 vaste voet aan de grond zette in de VS, wist hij dat grote dingen van hem verwacht werden.. 'Blijkbaar moet ik ze de weg naar het beloofde land wijzen en naar het koninkrijk van een nieuwe, onafhankelijke kunst...' schreef hij naar huis. De Uit de Nieuwe Wereld symfonie is een soort muzikale retourreis die enerzijds voorwaarts reist naar de frisse weiden van de VS en daarna terug naar het vertrouwde Bohemen met zijn flora en fauna en het hart van de Tsjechische folklore. De symfonie is vol heimwee - als diaspora gemeente herkennen wij dit - ; het is tevens een liefdesverklaring aan Slowakije maar het blikst vooruit op wat Uit de Nieuwe Wereld komt. Dvorak werd niet overal begrepen. Hij had een onwennige, nieuwe toon gezet. En zoals Dvorak met zijn Negende had God als het ware op andere wijze met de Opwekking van Jezus Christus, Zijn Eerste, een nieuwe toon gezet, een toon van een nieuwe komende wereld, een toon van zijn nieuwe Vrede, ons aangezegd door de Opgestane Jezus, die, zoals de Evangelist Johannes vertelt, spreekt en zegt: - Vrede zij u! -. De Opwekking was net als Dvorak's muziek eveneens een soort nieuwe liefdesverklaring van niet een, maar dé levende God die ons ooit zijn Naam bekendmaakte met 'Ik zal Zijn die Ik zal zijn, of Ik ben die Ik ben', voor U, jullie, met jullie, bij jullie; en ook Hij, God, kent een blijvend heimwee, zij het naar de mens, naar ons. Geen mens had dit kunnen bedenken; en zo werd en wordt met de verkondiging van Jezus Christus' Opwekking een nieuwe deur geopend om de nieuwe dingen die van God komen te laten binnentreden. 'Weten jullie dan niet dat Ik met de dingen van Mijn Vader bezig moet zijn?' had Jezus al voor zijn dood gezegd; en na zijn dood gaat dit Uit Zijn Nieuwe Wereld door. Daarbij mogen wij ons concentreren niet op een hoe en wat van de Opwekking zelf, want dat leidt tot eigen invulling - wat ook kerken door de eeuwen heen gedaan hebben, die wisten precies het hoe en wat van Jezus' Opstanding -, en dan blijft de verkondiging in wezen 'leeg'; neen, als we ons echter op het 'dat' concentreren dan gaat Uit de Nieuwe Wereld met deze Opwekking de deur van geloof, hoop en liefde open, waarbij Christus als het ware staande in de deuropening de nieuwe startmotor is; Hij legt naar ons een liefdesverklaring van het nieuwe af, van nieuwe vrede; daar verander je van, daardoor wordt je in een door God gewild, bezielde verband getrokken; dan doen zelfs ziekte zoals kanker, of dementie, ellende, nood, bedreiging er in wezen niet meer toe, terwijl zij er wel als een ware gesel zijn...maar die zijn 'leeg' in het licht van de Opwekking van Jezus Christus! Ja, zelfs de dood kan niet tegen de werkelijkheid van de Opstanding op. De Opstanding zet je aan 'Opstanding' te worden; en daar kan je letterlijk op-standig door raken. Op-standig tegen alle 'leegte'! Want tegenover 'leeg' staat 'vol'. God is 'vol' van jou, je naaste, je leven, ons leven, ook al ben je ziek of in nood...zo klinkt en wordt het Uit God's Nieuwe Wereld. Dat wordt ons ook vandaag en morgen ingeblazen door God's eigen Heilige Geest; die Geest van vrede, gerechtigheid, van barmhartigheid en compassie, vergeving en vernieuwing...bref: die Geest van Liefde. En dat mag nog gelooft worden ook!

Maar ja, gemeente, waarom zo moeilijk allemaal, waarom niet gewoon ineens die Nieuwe Wereld hier? - waarschijnlijk omdat we samen - God naar mens, jullie, en van mens, jullie, naar God - samen moeten we eerst in waardigheid en volharding naar elkaar toegroeien. Immers, in een echte relatie groei je naar en aan elkaar, mogen we inderdaad in een bezielde verband komen te staan. En daarom is het startpunt daartoe, hier en nu: Christus is (op)gewekt, als startpunt, beginpunt, eersteling. Onze prediking is niet 'leeg', maar boordevol van deze verkondiging, boordevol van deze dingen waar ook ik nu mee bezig mag zijn! En met deze dingen treed ik graag samen met jullie in! Vanuit onze eredienst is het óp naar het pastoraat, naar onze kringen, naar het diakonaat en bezig in het apostolaat! Dit alles met grote dank aan de NPG, zijn kerkenraad en aan Saya!

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest!

Amen